Se olli nüüd kül arwata, et weike Jussuw mitte nönda, kui endine üllekohtune issand ütles, pagganate lasteſt Amerikaſt polnud, waid üks ristitud laps, kelle wannemad Prantſuſe-maalt ollid; agga kes temma wannemad öiete nimmekaudo olnud ja kuidas ta Amerika-male pruni rahwa ſekka ja ſealt temma endiſe perremehhe jure ſanud, ſe jäi teadmata. Köik järrelpärrimine Türklaſe käeſt, küſſimiſed, kuidas ning kuſt ta ſedda laſt olli ſanud ei ſaatnud ſelletuſt. Ta ütles agga Jussuwi kallt hinna eeſt ollema oſtnud Morama orjakaupmehhe käeſt, köik muud otſuſt jättis ta andmata, ja andis, kui kulis, et poiſike ellusſe olli jänud, ſelgeste möista, et ta tedda jälle kawwala nönga tahtis taggaſi pärrida, mis temma, et ta üllekohtune olli ja ſuure wöimuſega, kül olleks wöinud korda ſata.

Sedda kawalat nöu ſai Kristow omma nore föbraga enne teada. Nad kuulſid et ſelſammal öſel üks laew ſiit Nilluſe jögge möda keſkmaerre pole piddi ärraminnema; ſelle peale pöggeneſid nad omma kaswandiko ja asjadega. Hea pärri tuul wiis laewa möda jögge alla kunni Roſette-linna, kus nende önneks jälle üks Prantſuſe kaubalaew Tulonist walmis olli, omma male purjetama, ja ka neid kaſa wöttis.

Kristowi kojotullemiſt Tulonis polleks kegi ſureſt immeks egga tähhele pannud, ſeſt et nisuggused asja ajajad ſaggedaſt eddaſi ja taggaſi reiſiwad; agga ſekord olli linna rahwas köik likumas, üllemad ja allamad, kaupmehhed, hantwerkid ja mu rahwas: iggaüks tahtis ſedda imliko poiſikeſt nähhta ja temmaſt middagi kuulda ſada. Agga mis olli ſiis weikeſeſt Jussuwiſt immekspannemiſe wäärt nähhta ehk kuulda? Tulli ommeti peaaego igga näddalas Tuloni ſaddamaſſe laewo, kelle peal kül musta, pruni ja kollaka näoga, wanno ning nori innimeſi, muiſt pärriorjad muiſt priiks laſtud, kes kaubalaewa teniſtuſes ollid; neid olli igga modi rides ulitſate peal likumas, ja ei pandud ſureſt tähhelegi. Jussuwiſt polnud mingiſuggust nähhta ehk kuulda. Ta olli ſeſt ajaſt, kui ta omma heateggia hole alla ſanud, heaste kosſunud, olli lahke näoga, ja jumme ning viete poleſt teiste keddaniku poegade ſarnane, kedda Tulonis ja ſeal ümberkaudo küllalt nähhta olli. Temmal olli hea pea, nönda et ta pitka merre reiſi peal jubba Nikloti ja ühhe nore öppetaja läbbi, kes temmaga paljo könneleſid, olli öppinud Prantſuſe-keelt räkima, nönda et tedda iggamees kohhe tundis Pranſuſe ollewad. Ja küſſimiſte peale, temma wannemate pärraſt,